

Cauza C-348/24**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

9 mai 2024

Instanța de trimitere:Tribunal Supremo — Sala de lo Contencioso-Administrativo
(Spania)**Data deciziei de trimitere:**

12 aprilie 2024

Recurentă:

Compañía de Distribución Integral Logista, S. A.

Intimată:

Administración General del Estado

Obiectul procedurii principale

Recurs introdus de o societate de distribuție împotriva Administración General del Estado (Administrația Generală a Statului, Spania) – Decizii de impunere ale Agencia Estatal de la Administración Tributaria (Agenția de Stat a Administrației Fiscale, Spania, denumită în continuare „Agenția fiscală”) – Procese-verbale de constatare a neconformității – Valoarea în vamă a mărfurilor plasate sub regimul de antrepozit vamal – Pierderea preferințelor tarifare aplicate în momentul punerii în liberă circulație – Depunerea certificatului de origine a mărfurilor după expirarea termenului

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Cerere de decizie preliminară de interpretare – Articolul 267 TFUE – Stabilirea valorii în vamă a mărfurilor de import plasate sub regimul de antrepozit vamal – Momentul care trebuie luat în considerare pentru această evaluare – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Articolul 29 alineatul (1), articolul 76 alineatul (1) litera (c), articolul 112 alineatul (3) și articolul 214 – Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 – Vânzări succesive – Articolul 147 – Valabilitatea dovezilor de origine a mărfurilor plasate sub anumite regimuri speciale – Articolul 97k alineatul (5), articolul 97n, articolul 97t alineatul (7) și articolul 118 – Depășirea termenului de doi ani de la data eliberării sau a stabilirii acestor dovezi, în cazul în care au avut loc puneri în liberă circulație parțiale în acest termen

Întrebările preliminare

1. În ceea ce privește valoarea în vamă, articolul 29 din CVC poate fi interpretat în sensul că prevede numai modalitatea de stabilire a valorii în vamă - valoarea de tranzacție, sub rezerva eventualelor ajustări în plus sau în minus care trebuie efectuate -, dar nu și momentul la care trebuie să se efectueze această evaluare?
2. Având în vedere că, potrivit jurisprudenței Curții, în sensul articolului 29 din CVC, metoda de stabilire a valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție se aplică în cazul în care mărfurile au fost vândute pentru export în Uniunea Europeană, articolul 29 din CVC trebuie interpretat în coroborare cu articolul 112 alineatul (3) din CVC și cu articolul 214 din CVC în sensul că plasarea mărfurilor într-un antrepozit vamal potrivit procedurii simplificate prevăzute la articolul 76 alineatul (1) litera (c) din CVC presupune sau permite să se prezume că mărfurile au fost vândute pentru export în Uniunea Europeană? Faptul că mărfurile au fost puse în liberă circulație în urma cesiunii lor efectuată în timp ce se aflau în antrepozitul vamal influențează răspunsul la întrebarea de mai sus?
3. În cazul unui răspuns negativ la întrebările de la punctul precedent, având în vedere că *regimul de antrepozit vamal*, fiind un regim suspensiv, nu dă naștere datoriei vamale, întrucât aceasta intervine în momentul punerii în liberă circulație a mărfurilor, pot fi totuși interpretate articolul 29, articolul 112 alineatul (3) și articolul 214 din CVC în sensul că momentul de referință pentru cuantificarea valorii în vamă este cel al plasării mărfurilor sub regimul de antrepozit vamal? Sau dispozițiile menționate trebuie interpretate în sensul că această valoare trebuie calculată în momentul punerii în liberă circulație a mărfurilor, adică în momentul în care ia naștere datoria vamală, chiar dacă mărfurile respective au fost plasate anterior într-un antrepozit vamal?
4. În cazul regimului vânzărilor succesive, articolul 147 din DACVC poate fi interpretat în sensul că simplul fapt de a plasa mărfurile într-un antrepozit vamal permite să se prezume că vânzarea anterioară ultimei vânzări care a determinat

introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal a fost efectuată în vederea exportului către Uniunea Europeană?

5. În ceea ce privește certificatele de origine, articolele 118 și 97k din DACVC trebuie interpretate în sensul că prezentarea dovezii privind punerea în liberă circulație a mărfurilor în afara termenului de doi ani atrage pierderea aplicării concesiilor tarifare pentru origine preferențială, chiar dacă certificatul de origine în baza căruia se solicită preferința tarifară a fost utilizat în cadrul unor puneri în liberă circulație la import parțiale anterioare efectuate în termenul de doi ani?

Dispozițiile dreptului Uniunii invocate

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (denumit în continuare „CVC”), articolul 29, articolul 76 alineatul (1) litera (c), articolul 84, articolul 98, articolul 201, articolul 112 alineatul (3) și articolul 214

Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, articolele 95, 97k, 97n, 97t și 118 și, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1762/1995 al Comisiei din 19 iulie 1995, articolul 147 (denumit în continuare „DACVC”)

Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (denumit în continuare „CVU”), articolul 70

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, articolele 128 și 347

Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines (Orientări ale Uniunii Europene pentru aplicarea în Uniune a dispozițiilor privind valabilitatea dovezilor de origine pentru mărfurile care fac obiectul anumitor regimuri speciale)

Compendiul de texte privind evaluarea în vamă elaborat de Comitetul Codului vamal (secțiunea „Valoarea în vamă”) (TAXUD/800/2002), Comentariul 7

Nota interpretativă 1.1 a Comitetului tehnic de evaluare în vamă

Hotărârea din 12 decembrie 2013, Christodoulou și alții (C-116/12, EU:C:2013:825), punctul 40

Hotărârea din 16 noiembrie 2006, Compaq Computer International Corporation (C-306/04, EU:C:2006:716), punctul 30, Hotărârea din 20 decembrie 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16, EU:C:2017:984), punctul 24, și Hotărârea din 20 iunie 2019, Oribalt Rîga (C-1/18, EU:C:2019:519), punctul 22

Hotărârea din 9 noiembrie 2017, LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839)

Hotărârea din 6 iunie 1990, Unifert (C-11/89, EU:C:1990:237), punctul 11, și Hotărârea din 28 februarie 2008, Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128), punctul 28

Dispozițiile naționale invocate

Hotărârea pronunțată de Sala de lo Contencioso-Administrativo de la Audiencia Nacional (Secția de contencios administrativ a Curții Naționale, Spania) la 25 septembrie 2017 (cauza 520/2016, ES:AN:2017:3708)

Prezentare pe scurt a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Corporación Habanos (CH) a vândut trabucuri către Altadis (prima cesiune) și a fost responsabilă de transportul produselor din Cuba până la antrepozitul vamal din Agoncillo (La Rioja, Spania), în care Logista, societatea de distribuție, a introdus marfa în calitate de consignatar.
- 2 Trabucurile de origine cubaneză depozitate în antrepozitul vamal din Agoncillo și plasate sub regimul de antrepozit vamal aveau destinații diferite. O parte din aceste mărfuri erau vândute de Altadis către Logista, care, la rândul său, vindea o parte din ele în Ceuta și Melilla, zone excluse din teritoriul vamal al Uniunii (denumit în continuare „TVU”), iar o altă parte către tutungerii. În ceea ce privește partea vândută către tutungerii (care face obiectul procedurii), Logista o introducea în antrepozitul vamal în calitate de consignatar, iar Altadis păstra dreptul de proprietate până când Logista ajungea la un acord privind vânzarea mărfurilor cu tutungeriile, moment în care Altadis transfera dreptul de proprietate către Logista (a doua cesiune), iar Logista realiza punerea în liberă circulație a acestora în vederea vânzării și a furnizării ulterioare către tutungerii.
- 3 Agenția fiscală a întocmit în privința Logista o serie de procese-verbale de constatare a neconformității în temeiul „tarifului extern al Comunității”, referitoare la exercițiile 2012-2015, pentru două motive diferite.
- 4 Pe de o parte, rectificarea s-a întemeiat pe faptul că valoarea în vamă, care fusese declarată și care corespundea vânzării trabucurilor cubaneze de la CH către Altadis, nu îndeplinea cerințele stabilite pentru aplicarea sistemului vânzărilor succesive de la articolul 147 din DACVC. Agenția fiscală a considerat că prima vânzare (de la CH către Altadis), efectuată înainte ca mărfurile să fie plasate în antrepozitul vamal, nu fusese realizată în vederea exportului către TVU și, prin

urmare, a apreciat că valoarea care trebuia considerată valoare în vamă era cea corespunzătoare vânzării care a dus efectiv la importul mărfurilor în Uniunea Europeană, iar această vânzare era cea efectuată de Altadis către întreprinderea recurentă Logista.

- 5 Celălalt motiv al rectificării era reprezentat de faptul că Agenția fiscală a considerat că mărfurile importate (tutun), originare din Cuba, nu puteau beneficia de preferințele tarifare aplicate la momentul punerii lor în liberă circulație, întrucât trecuseră doi ani de la eliberarea certificatului de origine.
- 6 La 16 și 19 ianuarie 2015 (exercițiul financiar 2012), la 19 iunie 2015 (exercițiul financiar 2013), la 30 noiembrie 2016 (exercițiul financiar 2014) și la 4 ianuarie 2018 (exercițiul financiar 2015), au fost emise deciziile de impunere în temeiul „tarifului extern al Comunității”, care au confirmat integral propunerile Agenției fiscale.
- 7 Împotriva deciziilor de impunere au fost formulate contestații economico-administrative la Tribunal Económico-Administrativo Central (Tribunalul Economic Administrativ Central, Spania), care, prin decizia din 25 octombrie 2018, a respins motivele invocate împotriva rectificării în temeiul „tarifului extern al Comunității”.
- 8 Logista a introdus o acțiune împotriva deciziei Tribunal Económico-Administrativo Central (Tribunalul Economic Administrativ Central) la Sala de lo Contencioso-Administrativo de la Audiencia Nacional (Secția de contencios administrativ a Curții Naționale), care a fost respinsă prin hotărârea din 9 iunie 2021, împotriva căreia a formulat recurs, cu care a fost sesizată Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo (Secția de contencios administrativ a Curții Supreme, Spania), care este instanța de trimitere.

Argumentele esențiale ale părților din procedura principală

- 9 În ceea ce privește momentul evaluării mărfurilor și obligativitatea sau neobligativitatea, în cazul în care mărfurile se află într-un antrepozit vamal, dovedirii faptului că scopul vânzării a fost exportul către TVU, Logista susține următoarele:
 - (i) valoarea în vamă care trebuie luată în considerare la momentul punerii în liberă circulație trebuie să fie cea care corespunde mărfurilor la data la care acestea au fost plasate sub regimul de antrepozit vamal, și anume valoarea înscrisă în prima cesiune, adică cea a vânzării efectuate între CH și Altadis, singura tranzacție care avusese loc până la acel moment. Logista își întemeiază această concluzie pe articolul 112 din CVC, potrivit căruia valoarea mărfurilor trebuie să fie stabilită la momentul în care au fost plasate sub regimul de antrepozit vamal, chiar dacă datoria vamală ia naștere la un moment ulterior, care este momentul punerii în liberă circulație.

(ii) articolul 112 menționat se aplică în cazurile de introducere a mărfurilor în antrepozitele vamale, situate pe TVU, care are loc potrivit procedurii simplificate prevăzute la articolul 76 alineatul (1) litera (c) din CVC, și înlocuiește articolul 29 din CVC fiind vorba despre o normă specială.

(iii) Interpretarea ce precedă o determină să concluzioneze că destinația ulterioară a mărfurilor este irelevantă, deoarece prin simplul fapt de a plasa mărfurile într-un antrepozit vamal se poate considera că acestea au fost vândute pentru export către TVU. În opinia sa, acest lucru rezultă din articolul 147 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 și din punctul 3.1 din Comentariul 7 al Comitetului Codului vamal (secțiunea „Valoarea în vamă”) (TAXUD/800/2002).

(iv) prin urmare, dezbaterile referitoare la aspectul dacă vânzarea CH către Altadis a fost sau nu încheiată în vederea exportului către teritoriul vamal al Uniunii este irelevantă, deoarece la momentul evaluării avusese loc doar tranzacția dintre CH și Altadis și nu este necesară aplicarea regimului vânzărilor succesive prevăzut la articolul 147 din DACVC.

(v) în subsidiar, în cazul în care articolul 147 din DACVC ar fi aplicabil deoarece s-ar înțelege că valoarea în vamă trebuie stabilită luând în considerare momentul punerii în liberă circulație, iar nu momentul în care mărfurile sunt plasate în antrepozitul vamal și, prin urmare, că au existat două tranzacții (prima, între CH și Altadis, și cea de a doua, între Altadis și Logista), tranzacția care trebuie luată în considerare, într-un astfel de scenariu, este cea dintre CH și Altadis, deoarece, având în vedere că Logista este operatorul care deține drepturile exclusive de distribuție a trabucurilor pe piața europeană, prețul este cel stabilit în prima vânzare dintre CH și Altadis, întrucât este prețul de export către TVU.

10 Administrația statului, la rândul său, precizează pe scurt următoarele:

(i) articolul 29 din CVC prevede doar metoda de stabilire a valorii în vamă - valoarea de tranzacție -, fără a preciza momentul la care trebuie efectuată această evaluare.

(ii) metoda de stabilire a valorii în vamă necesită, pentru aplicarea metodei bazate pe valoarea de tranzacție, existența unei vânzări la export, ceea ce nu a fost confirmat în legătură cu prima tranzacție (de la CH către Altadis). În acest sens, se face trimitere la articolul 147 din DACVC.

(iii) faptul că mărfurile sunt plasate într-un antrepozit vamal pe teritoriul Uniunii nu implică faptul că acestea sunt destinate exportului către TVU și nu toate mărfurile vândute Altadis de către CH sunt destinate exportului către acest teritoriu.

11 În ceea ce privește dovada originii mărfurilor, Logista interpretează articolele 95, 97 și 118 din DACVC, susținând că această reglementare nu impune ca toate mărfurile din același contingent și de aceeași origine să fie puse în liberă circulație în termenul de doi ani de la eliberarea certificatelor de origine care le vizează, ci

că, în măsura în care există puneri în liberă circulație parțiale ale mărfurilor în termenul de doi ani, această obligație a fost respectată. La rândul său, Administrația statului precizează că fiecare punere în liberă circulație parțială a unor mărfuri din cadrul unui anumit contingent este autonomă și, prin urmare, trebuie să fie însoțită de un certificat propriu.

Prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare

- 12 Tribunal Supremo (Curtea Supremă, Spania) necesită să cunoască interpretarea anumitor dispoziții din CVC și din DACVC pentru a se pronunța asupra legalității deciziilor de impunere emise în temeiul tarifului extern.
- 13 Obiectul litigiului subiacent constă, pe de o parte, în stabilirea modului în care trebuie calculată valoarea în vamă a mărfurilor de import plasate în antrepozit vamal și puse ulterior în liberă circulație potrivit procedurii simplificate de vămuire prevăzute la articolul 76 din CVC. În special, Tribunal Supremo (Curtea Supremă) are nelămuriri în ceea ce privește interpretarea sistematică a articolului 29 alineatul (1), a articolului 76 alineatul (1) litera (c), a articolului 112 alineatul (3) și a articolului 214 din CVC, precum și a articolului 147 din DACVC.
- 14 Pe de altă parte, este necesar să se clarifice chestiunea valabilității dovezilor de origine a mărfurilor plasate sub anumite regimuri speciale, după trecerea termenului de doi ani de la data eliberării sau a stabilirii acestor dovezi, atunci când în acest termen au fost efectuate puneri în liberă circulație parțiale. În acest sens, nelămuririle Tribunal Supremo (Curtea Supremă) privesc interpretarea articolului 97k alineatul (5), a articolului 97n, a articolului 97t alineatul (7) și a articolului 118 din DACVC coroborate cu articolul 108 alineatul (1) din CVC și cu Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines.
- 15 În ceea ce privește, în primul rând, stabilirea valorii în vamă, sunt adresate o serie de întrebări care sunt prezentate în continuare. Articolul 29 din CVC prevede că valoarea în vamă este valoarea de tranzacție, *atunci când mărfurile sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Comunității*, ceea ce suscită întrebarea dacă articolul 29 din CVC are ca unic scop stabilirea metodei de calcul a valorii în vamă - valoarea de tranzacție - sau dacă se referă și la momentul în care trebuie realizată această evaluare.
- 16 În această privință, Nota interpretativă 1.1 a Comitetului tehnic de evaluare în vamă a evidențiat că trimiterea de la articolul 29 din CVC la momentul „când sunt vândute pentru export” nu trebuie înțeleasă „în sensul că indică momentul care trebuie luat în considerare pentru stabilirea valabilității prețului”, ci în sensul că indică doar că prețul relevant în scopul evaluării este cel convenit în cadrul unei vânzări la export. Totuși, având în vedere faptul că, în prezenta procedură, mărfurile au fost plasate într-un antrepozit vamal și, prin urmare, sub un regim suspensiv, există îndoieli cu privire la aspectul dacă metoda de stabilire a valorii

în vamă prevăzută la articolul 29, pe baza valorii de tranzacție a acestora, se aplică numai în cazul în care mărfurile au fost vândute la export în Uniune.

- 17 În plus, argumentele recurente referitoare la interpretarea articolului 112 alineatul (3) și a articolului 214 din CVC coroborate cu articolul 29 din CVC dau naștere unor îndoieli cu privire la faptul că valoarea în vamă a mărfurilor plasate în antrepozit trebuie calculată în momentul în care acestea sunt plasate sub regimul de antrepozit vamal, iar nu în momentul punerii în liberă circulație.
- 18 Dacă se înțelege că, pentru stabilirea valorii în vamă, trebuie să se ia în considerare momentul punerii în liberă circulație, este necesar, așadar, să se clarifice eventualul impact pe care regimul vânzărilor succesive prevăzut la articolul 147 din DACVC îl are asupra stabilirii valorii în vamă, în special dacă este necesar ca vânzarea anterioară - care trebuie luată în considerare pentru stabilirea valorii în vamă - să fi fost efectuată în vederea exportului și, în cazul în care este necesar ca vânzarea să fi fost efectuată în vederea exportului, dacă această condiție se consideră îndeplinită atunci când mărfurile sunt plasate sub regimul de antrepozit.
- 19 În opinia Tribunal Supremo (Curtea Supremă), jurisprudența Curții nu permite o apreciere clară a acestor aspecte. În Hotărârea din 9 noiembrie 2017, LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839), a fost interpretat articolul 29 din CVC și s-a precizat, la punctul 27, că valoarea de tranzacție trebuie să corespundă unui preț de export în Uniune. Astfel, trebuie să se stabilească, în momentul vânzării, că mărfurile originare dintr-o țară terță vor fi introduse pe TVU [a se vedea de asemenea Hotărârea din 6 iunie 1990, Unifert (denumită în continuare „Hotărârea Unifert”), C-11/89, EU:C:1990:237, punctul 11, și Hotărârea din 28 februarie 2008, Carboni e derivati (denumită în continuare „Hotărârea Carboni”), C-263/06, EU:C:2008:128, punctul 28] și că, în scopul evaluării în vamă prevăzute la articolul 29 din CVC, nu poate fi utilizat decât un preț referitor la mărfuri destinate teritoriului Uniunii (punctul 28), fiind contrar obiectivului normelor Uniunii în materie de valoare în vamă să se accepte un preț de vânzare pentru exportul având ca destinație un stat terț drept valoare de tranzacție în sensul articolului 29 din CVC (punctul 29).
- 20 Totuși, din Hotărârea Unifert (C-11/89, EU:C:1990:237) nu se pot deduce în general criterii pentru a aprecia când vânzările au fost efectuate în vederea exportului către Uniune. În plus, hotărârea a subliniat că faptul că mărfurile care fac obiectul unei tranzacții sunt declarate pentru a fi puse în liberă circulație se consideră drept indiciu suficient că ele au fost vândute în vederea exportului către teritoriul vamal al Comunității (punctul 1[2]), împrejurare care este de asemenea prevăzută de articolul 147 alineatul (1) din DACVC și care ar putea eventual să se aplice în speță.
- 21 Pe de altă parte, Hotărârea Carboni (C-263/06, EU:C:2008:128), deși a reiterat că, în sensul articolului 29 alineatul (1) din CVC, trebuie dovedit, în momentul vânzării, că mărfurile originare dintr-un stat terț vor fi introduse pe teritoriul

vamal al Comunității, nu a abordat chestiunea valorii în vamă și nici pe cea a antrepozitului vamal.

- 22 În scopul interpretării articolului 147 din DACVC, trebuie menționat de asemenea că articolul 128 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447, aplicabil de la 1 mai 2016, nu mai face referire la o eventuală vânzare anterioară, ci la faptul că valoarea se determină pe baza vânzării. Totuși, articolul 347 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2447 include o dispoziție tranzitorie prin care este posibil, până la 31 decembrie 2017, să se stabilească valoarea pe baza unei vânzări anterioare, în cazul în care există un contract încheiat anterior. Prin urmare, în contextul aplicării temporare a articolului 147 din DACVC, trebuie să se examineze dacă, pe baza Hotărârii Unifert menționate anterior (în special a punctului 21), în cazul vânzărilor succesive de mărfuri, importatorul (care pune în liberă circulație mărfurile) poate alege orice preț efectiv plătit sau de plătit pentru a stabili valoarea de tranzacție.
- 23 În ceea ce privește, în al doilea rând, valabilitatea dovezilor de origine, importul anumitor produse, printre care se numără și produsele din tutun, este supus unor taxe vamale care trebuie achitate în momentul punerii în liberă circulație pe TVU.
- 24 În cazul în care produsele provin din țări ale căror exporturi se doresc a fi favorizate, este prevăzută aplicarea anumitor concesiilor tarifare și, pentru a dovedi că mărfurile provin efectiv din aceste origini preferențiale, autoritățile vamale solicită prezentarea certificatului de origine în termenele prevăzute.
- 25 În acest sens, spre deosebire de poziția Administrației, care susține că prezentarea acestui certificat în afara termenului de doi ani atrage pierderea aplicării concesiilor tarifare pentru origine preferențială, recurenta susține că, în măsura în care mărfurile au fost parțial puse în liberă circulație în acest termen de doi ani, nu intervine o astfel de pierdere.
- 26 Interpretarea diferită susținută de părți și însăși existența precedentului, admis de Administrația vamală în hotărârea pronunțată de Sala de lo Contencioso-Administrativo de la Audiencia Nacional (Secția de contencios administrativ a Curții Naționale) la 25 septembrie 2017, cauza 520/2016 (ES:AN:2017:3708), generează o îndoială rezonabilă cu privire la pierderea regimului preferențial ca urmare a prezentării, dincolo de limita de doi ani, a certificatelor de origine în cauză, chiar dacă, în această perioadă, certificatele respective au acoperit puneri parțiale în liberă circulație ale mărfurilor din cadrul aceluiași contingent.